

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 136 /   2005
privind solutionarea contestatiei formulata
de S.C. X S.R.L.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, asupra contestatiei care are ca obiect:

- impozit pe profit;
- dobanda aferenta impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoare adaugata;
- dobanda aferenta taxei pe valoarea adaugata;

stabilita prin decizia de impunere din data de 05.04.2005 emisa in baza raportului de inspectie fiscala intocmit la data de 05.04.2005 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal. De asemenea, societatea contesta **amenzi contravenionale, desi in totalul sumei contestate nu include si valoarea acestora.**

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, asa cum rezulta din data emiterii deciziei de impunere, respectiv 05.04.2005 si din data depunerii contestatiei, 05.05.2005, **fapt ce** reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

I. Societatea contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere emisa in data de 05.04.2005, precizand urmatoarele:

Societatea contesta ca a fost amendata pentru faptul ca nu a avut intocmita evidenta contabila intrucat inspectorii au denaturat adevarul si nu au precizat ca actele financiar – contabile au fost ridicate de organele de inspectie fiscala, motiv pentru care evidentele nu s-au putut intocmi. In sustinerea contestatiei, societatea anexeaza copii dupa procesele verbale intocmite de organele de cercetare penala din cadrul Inspectoratului de politie si de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice, din continutul carora rezulta faptul ca evidenta contabila a fost intocmita si declaratiile au fost depuse.

Cu privire la **impozitul pe profit**, societatea contesta modul in care a fost stabilita baza de impozitare pentru care a rezultat un impozit suplimentar cu dobanzi aferente si penalitati, precizand ca daca organele de inspectie fiscala au recunoscut o “iesire” si implicit “realizarea de venituri”, atunci trebuie sa recunoasca si “intrarea”, respectiv ”realizarea de costuri”, in consecinta si corelatia:

$$\text{“STOC INITIAL + INTRARI – IESIRI = STOC FINAL”}$$

In ceea ce priveste **TVA**, contestatoarea nu este de acord cu modul in care s-a stabilit baza suplimentara intrucat organele de inspectie fiscala au apreciat ca certa vinovatia societatii in ceea ce priveste o serie de documente justificative, respectiv facturi in care s-a mentionat TVA care nu a fost acceptata ca fiind deductibila, precum si o alta serie de facturi pe baza carora s-a colectat TVA. In consecinta, s-au stabilit TVA suplimentara, dobanzi si penalitati aferente TVA.

Societatea contesta modul in care organele de inspectie fiscala au prezentat faptul ca societatea nu a declarat impozitele si taxele datorate bugetului de stat deoarece actele financiar-contabile au fost verificate si ridicate de catre inspectorii pentru efectuarea unui control de fond. Mai mult, contestatoarea precizeaza ca in cazul in care organele de inspectie fiscala prin retinerea documentelor nu au realizat si controlul de fond este nereala prezentarea nedeclararii impozitelor si taxelor ca o vina exclusiva a societatii, care, avand cunostinta despre modul in care constatarile organelor de inspectie fiscala se transmit pentru urmarire si incasare serviciilor specializate, societatea nu a efectuat in nume propriu

declararea acestora pentru a nu se crea dublarea obligatiilor de plata: o data pentru declararea de catre societate si a doua oara, prin inregistrarea procesului-verbal rezultat in urma controlului de fond.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 04.04.2005, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

In ceea ce priveste **impozitul pe profit**, perioada supusa verificarii a fost ianuarie 2000 – septembrie 2004.

La sfarsitul anului **2000**, conform balantei de verificare, societatea a inregistrat profit contabil si implicit impozit pe profit. **Cu ocazia controlului, organele de inspectie fiscala au recalculat profitul impozabil rezultand o diferenta in plus fata de impozitul calculat de societate.** Stabilirea acestei diferente suplimentare se datoreaza faptului ca societatea in mod eronat a luat in calcul la stabilirea profitului impozabil, cheltuieli evidentiata in contul contabil 607 "cheltuielile privind marfurile", ca fiind deductibile fiscal, intrucat in evidenta contabila pusa la dispozitie de societate nu se regasesc documente justificative aferente intrarii in gestiune a marfurilor respective. Contestatoarea nu a prezentat facturile fiscale care au stat la baza intocmirii notelor de intrare – receptie pentru o serie de achizitii de marfuri destinate comercializarii si a justificat lipsa acestor documente pe seama ridicarii acestora de catre organele de cercetare penala din cadrul Inspectoratului de politie. Totodata, societatea a intocmit note de intrare – receptie pentru respectivele achizitii, dar nu a mentionat in formular factura fiscala sau avizul de insotire al marfii, iar in jurnalul de cumparari la pozitiile la care au fost inregistrate respectivele intrari si TVA deductibila aferenta, rubrica "numarul documentului legal" nu a fost completata.

Prin deducerea la calculul profitului impozabil a cheltuielilor mentionate mai sus pentru anul 2000, contestatoarea a incalcat prevederile art.4 alin.(6) lit.m din Ordonanta Guvernului nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu instructiunile de calcul prevazute prin Hotararea Guvernului nr.402/2000, **avand drept consecinta stabilirea unui impozit pe profit suplimentar.**

In balanta de verificare intocmita la finele **anului 2001**, societatea a evidentiata in soldul debitor al contului contabil 121 "Profit si

pierdere” suma rezultata, iar in urma verificarilor efectuate de organele de inspectie fiscala pierderea contabila a fost diminuata. Aceasta diminuare a pierderii fiscale s-a datorat neacceptarii de catre organele de inspectie fiscala a deductibilitatii cheltuielilor reprezentand marfuri achizitionate fara document justificativ, neinregistrarii in contabilitate a unor venituri aferente vanzarilor de produse agricole conform facturilor fiscale din data de 15.08.2001 si din data de 09.10.2001. De asemenea, diminuarea pierderii s-a mai datorat si faptului ca societatea contestatoare a inregistrat conform balantei de verificare in contul contabil 6711 “Cheltuieli exceptionale privind amenzi, penalitati” si in contul 623 “Cheltuieli de protocol”, cheltuieli care nu sunt deductibile fiscal conform art.4 alin.(6) lit. b din Ordonanta Guvernului nr.70/1997, republicata.

In **anul 2002**, contestatoarea a stabilit ca rezultat contabil aferent exercitiului financiar profit net. Urmare a verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit o pierdere fiscala de recuperat care a fost influentata de nedeductibilitatea unor cheltuieli si anume: cheltuieli privind activele cedate, evidentiata in contul 6721 care nu au fost recuperate pe calea amortizarii si nici prin pretul de vanzare al mijlocului fix si cheltuieli evidentiata in contul 6711 “Cheltuieli exceptionale privind amenzi, penalitati” conform balantei de verificare, care potrivit art.9 alin. (7) lit.b si art.11 alin. (1) din Legea nr.414/2002 nu sunt deductibile fiscal.

In anul **2003**, contestatoarea a stabilit ca rezultat contabil profit conform datelor inscrise in balanta de verificare intocmita la sfarsitul anului. Urmare a inspectiei fiscale, s-a stabilit o alta baza de impozitare ca profit impozabil aferent caruia s-a calculat un impozit pe profit suplimentar. Organele de inspectie fiscala au stabilit cheltuieli nedeductibile care s-au datorat faptului ca in luna februarie 2003 contestatoarea a vandut un autoturism conform facturii din data de 02.02.2003 si a evidentiata in contul 671.2 “Cheltuieli exceptionale privind cedarea activelor” o suma superioara valorii de vanzare. Diferenta de suma ramasa neacoperita prin valorificarea mijlocului fix constituie cheltuiala nedeductibila la calculul profitului impozabil, precum si suma care a fost inregistrata in contul “Cheltuieli exceptionale privind amenzi, penalitati”.

In **anul 2004**, conform balantei de verificare incheiata la data de 30.09.2004, societatea a inregistrat profit contabil, dar nu a calculat si inregistrat impozit pe profit pentru perioada 01.01- 30.09.2004, drept

urmare organele de inspectie fiscala au stabilit impozitul pe profit pentru aceasta perioada.

In conformitate cu prevederile art.115 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru diferenta stabilita suplimentar si pentru nedeclararea si nevirarea la timp a impozitului pe profit, organele de inspectie fiscala au calculat accesorii reprezentand dobanzi si penalitati.

In ceea ce priveste **TVA**, in perioada supusa verificarii, 01.01.2000 – 31.12.2004, contestatoarea a inregistrat **TVA colectata** care dupa verificarea efectuata de catre organele de inspectie fiscala s-a stabilit o diferenta in plus. Aceasta diferenta se datoreaza faptului ca societatea a inregistrat in evidentele contabile prin formula contabila 411 "Clienti" = 771.8 "Alte venituri exceptionale" cu explicatia "sume incasate si neidentificate" fara a colecta TVA. Intrucat potrivit reglementarilor Hotararii Guvernului nr.704/1993, coroborate cu cele ale Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.17/2000, contul contabil 771 reflecta operatiuni impozabile, prin neinregistrarea TVA colectata aferenta acestor venituri societatea a diminuat obligatia de plata in contul TVA cu respectiva suma. De asemenea, societatea nu a inregistrat in evidentele contabile doua facturi fiscale din data de 15.08.2001 si din data de 09.10.2001, fapt ce a avut drept consecinta fiscala diminuarea creantei bugetare in ceea ce priveste TVA colectata aferenta acestor facturi fiscale. Totodata, organele de inspectie fiscala au mai constatat ca pentru avansurile incasate de la clienti inregistrate in contul contabil 419 "Clienti creditor", societatea nu a colectat TVA la momentul incasarii acestor sume, ci la o data ulterioara, respectiv luna noiembrie 2004, fapt pentru care au fost calculate accesorii pentru perioada cuprinsa intre momentul incasarii avansurilor si cel al colectarii TVA de catre societate.

In perioada verificata societatea a inregistrat **TVA deductibila** provenita in principal din achizitii de marfuri destinate comercializarii. Urmare controlului efectuat, organele de inspectie fiscala au diminuat suma inregistrata de societate ca TVA deductibila, diminuare care s-a datorat faptului ca societatea contestatoare a livrat in lunile mai si aprilie 2000 produse agricole la un pret inferior celui de achizitie si a dedus TVA la valoarea de intrare in gestiune a marfii si a colectat TVA corespunzator pretului de livrare, iar diferenta a fost inregistrata in contul contabil 671.8 "Alte cheltuieli exceptionale" fara a diminua corespunzator si TVA aferenta dedusa initial, contrar prevederilor pct.10.10 din Hotararea Guvernului nr.401/2000. Totodata, pentru o parte din TVA deductibila inregistrata in lunile februarie 2000 si octombrie 2000,

societatea nu a prezentat facturile fiscale aferente achizițiilor de marfuri înregistrate în evidența contabilă pe baza de note de intrare – receptie, fapt pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA. De asemenea, în luna februarie 2003, societatea a dedus TVA în baza facturii fiscale emisă de o societate la data de 02.02.2003, iar în urma controlului încrucișat la această societate s-a constatat că factura fiscală a fost emisă la o dată anterioară achiziției carnetului de facturi, respectiv 04.1.2003 și anterioară datei la care această societate care a emis factura a devenit platitoare de TVA (27.11.2003), fapt pentru care nu s-a acordat contestatoarei dreptul de deducere potrivit art.22 alin.(5) din Legea nr.345/2002, republicată.

În perioada verificată societatea contestatoare a înregistrat în evidența contabilă **TVA de plată** din care a achitat o sumă foarte mică, iar în urma verificărilor efectuate organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență în plus față de TVA înregistrat de societate în evidența contabilă.

În conformitate cu prevederile art.115 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferența suplimentară de TVA și pentru TVA nedeclarată și nevirată la termenul scadent, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru perioada 2000 - 2001, contestatoarea a înregistrat TVA deductibilă aferentă unor achiziții de marfuri pe baza unor documente emise de societățile furnizoare, documente ale căror formă și conținut nu reflectă realitatea tranzacțiilor efectuate. Aceste constatări consemnate în procesul verbal din data de 29.03.2005, anexa la decizia de impunere din data de 05.04.2005, au fost transmise cu adresa din data de 05.04.2005 Inspectoratului de poliție – Serviciul de investigare a fraudelor în vederea continuării cercetărilor, urmând ca raportul de inspecție fiscală să fie completat ulterior cu eventualele calcule privind implicațiile fiscale.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. In ceea ce priveste impozitul pe profit stabilit suplimentar:

a. Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2000, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca cheltuielile pentru achizitii de marfuri sunt deductibile la calculul profitului impozabil in conditiile in care contestatoarea nu detine facturile fiscale de achizitie a respectivelor marfuri.

In fapt, pentru o serie de achizitii de marfuri destinate comercializarii, societatea nu a prezentat facturile fiscale care au stat la baza inregistrarii in evidentele contabile a acestor achizitii, iar in jurnalul de cumparari, la pozitia la care au fost inregistrate respectivele intrari de marfuri, rubrica "numarul documentului legal" nu este completata, fapt pentru care organele de inspectie fiscala nu au considerat ca fiind deductibile aceste cheltuieli.

In drept, art.4 alin.(6) lit.m din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit precizeaza:

"În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;[...]"

Referitor la intocmirea corecta a documentelor de aprovizionare, avand in vedere prevederile legale mentionate anterior, se retine ca prin art.7 din Hotararea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila se prevede:

"Inscrierea datelor in aceste formulare se face potrivit reglementarilor cuprinse in normele generale privind documentele justificative si financiar contabile ".

Prin pct.119 din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se defineste notiunea de document justificativ, respectiv:

"Potrivit art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul

efectuării ei într-un înscris ce sta la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ .

Documentele justificative cuprind de regula, următoarele elemente principale: denumirea documentului, denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul, nr. și data întocmirii acestuia, menționarea părților care participă la efectuarea operației patrimoniale, conținutul operației patrimoniale, iar în cazurile necesare și temeiul legal al efectuării ei, datele cantitative și valorice aferente operației efectuate, numele și prenumele precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz, alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiilor efectuate”.

Mai mult, calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991 republicată, era reglementată și de Hotărârea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, care, referitor la formularul “Factura fiscală” precizează la pct.2 următoarele:

“Se întocmește manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, în trei exemplare, la livrarea produselor și a mărfurilor, la executarea lucrărilor și la prestarea serviciilor, de către compartimentul desfacere sau alt compartiment desemnat pe baza dispoziției de livrare, a avizului de însoțire a mărfii sau a altor documente tipizate care atestă executarea lucrărilor și prestarea serviciilor și se semnează de compartimentul emitent. Atunci când factura nu se poate întocmi în momentul livrării, datorită unor condiții obiective și cu totul excepționale, produsele și mărfurile livrate sunt însoțite, pe timpul transportului, de avizul de însoțire a mărfii. În vederea corelării documentelor de livrare, numărul și data avizului de însoțire a mărfii se înscriu în formularul de factură”

Din analiza textelor de lege mai sus enunțate, rezulta că înregistrarea în evidența contabilă a cheltuielilor deductibile cu marfuri achiziționate se realizează numai pe baza documentelor justificative întocmite conform legii.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține faptul că societatea contestatoare a înregistrat ca și cheltuieli deductibile sumele înscrise în notele de intrare-recepție a mărfurilor pe care le-a achiziționat fără să menționeze și să facă dovada detinerii facturilor fiscale sau avizelor de însoțire a mărfurilor care au stat la baza întocmirii acestora.

In ceea ce priveste argumentul contestatoarei care justifica lipsa facturilor fiscale pe seama ridicarii lor de catre organele de cercetare penala din cadrul Inspectoratului de Politie, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat in procesele verbale anexate in copie de contestatoare la dosarul cauzei, rezulta ca organele de cercetare penala au efectuat copii xerox a unei facturi emisa catre contestatoare sau au verificat documente contabile aferente perioadei ianuarie 1998 – decembrie 1999, dar nu au ridicat nici un document acestea fiind restituite societatii in vederea completarii evidentei contabile care nu era operata la zi. Mai mult, din constatarile organelor de inspectie fiscala rezulta ca societatea a intocmit pentru marfurile achizitionate note de intrare-receptie, exemplu in acest sens NIR din data de 02.03.2000 si NIR din data de 30.03.2000 si a mentionat in formular “factura lipsa” si “factura nesusita de la furnizor”. De asemenea, alt exemplu, in jurnalul de cumparari din februarie si octombrie 2000 la filele nr.13 si 29, la pozitia la care au fost inregistrate respectivele intrari si TVA deductibila aferenta, rubrica “numarul documentului legal” nu este completata, iar in unele situatii, contestatoarea a evidentiat in contabilitate aceasta marfa ca fiind fara factura la momentul intocmirii NIR din data de 02.03.2000 realizand inregistrarea in contul 408 “Furnizori – facturi nesusite”, care ulterior a fost lichidat prin articolul contabil 408 = 5311 care reprezinta plata catre furnizor si nu primirea facturii de la acesta. Totodata, platile s-au efectuat pe baza de dispozitii de plata in numerar prin casieria societatii intocmite pe numele administratorului societatii, fara a avea completate pe verso “date privind beneficiarul sumei”. In consecinta, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere cheltuielilor inregistrate pe baza altor documente decat facturi fiscale, respectiv note de intrare-receptie, asa cum rezulta si din cele prezentate mai sus.

Se retine faptul ca societatea nu prezinta argumente de fapt si de drept care sa inlature constatarile si nici documente justificative, fapt ce a determinat organele de inspectie fiscala sa stabileasca diferente de impozit pe profit.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei ca organele de inspectie fiscala nu au luat in calcul si intrarile de marfuri pentru asigurarea corelatiei “STOC INITIAL + INTRARI – IESIRI = STOC FINAL”, aceasta nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum s-a retinut mai sus contestatoarea nu a prezentat documente legale care sa justifice intrarea marfurilor in gestiune si prin urmare cheltuielile inregistrate nu sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere cheltuielilor cu marfuri achizitionate fara documente justificative si au stabilit un impozit pe profit aferent anului 2000.

Avand in vedere cele retinute mai sus, pentru acest capat de cerere contestatia formulata va fi respinsa ca neintemeiata.

b.Referitor la impozitul pe profit aferent anului 2003 si impozit pe profit aferent anului 2004, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza aceste sume stabilite prin decizia de impunere contestata in conditiile in care nu prezinta argumente in sustinerea contestatiei.

In fapt, in anul 2003 societatea a vandut un autoturism conform facturii din data de 02.02.2003 a carei valoare ramasa neamortizata a fost inregistrata in contul 671.2 "Cheltuieli exceptionale privind cedarea activelor", **superioara pretului de vanzare, iar diferenta ramasa nerecuperata prin valorificarea mijlocului fix a inregistrat-o ca fiind cheltuiala deductibila.**

De asemenea, in contul contabil 6711 "Cheltuieli exceptionale privind amenzi, penalitati" contestatoarea a inregistrat si a dedus cheltuieli cu amenzile conform balantei de verificare incheiata de societate la data de 31.12.2003.

Totodata, conform balantei de verificare incheiata de societate la data de 30.09.2004, aceasta a inregistrat un profit contabil, evidentiat in soldul creditor al contului 121 "Profit si pierdere" pentru care nu a calculat si inregistrat impozitul pe profit aferent perioadei 01.01. – 30.09.2004.

Se retine faptul ca in sustinerea contestatiei societatea nu prezinta argumente de fapt si de drept privind cheltuielile nedeductibile care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

"Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]."

Avand in vedere cele precizate mai sus si intrucat organul de solutionare nu se poate substitui societatii in privinta motivelor de fapt si de drept pentru care a fost formulata contestatia, aceasta se va respinge ca neargumentata pentru acest capat de cerere.

2.In ceea ce priveste dobanzile si penalitatile aferente impozitului pe profit, stabilite prin decizia de impunere din data de 05.04.2005 emisa in baza raportului de inspectie fiscala din data de 05.04.2005, se retine ca stabilirea de dobanzi si penalitati aferente impozitului pe profit in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura impozitului pe profit, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor, societatea datoreaza si sumele cu titlu de dobanzi si penalitati aferente impozitului pe profit reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", art. 19 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, privind impozitul pe profit, art.24 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.115 si art.120 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza TVA de plata stabilita de organele de inspectie fiscala prin decizia de impunere contestata in conditiile in care nu prezinta argumente de fapt si de drept care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala.

In fapt, in perioada verificata 01.01.2000-31.12.2004 societatea a inregistrat in balanta de verificare TVA de plata, iar in urma controlului efectuat organele de inspectie fiscala au stabilit TVA de plata, cu o diferenta in plus fata de TVA inregistrat de societate in balanta de verificare.

Pentru diferenta de TVA, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Se retine faptul ca prin contestatia formulata societatea nu aduce nici un argument privind modul de stabilire a diferentei de TVA de plata, dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente, mai sus mentionate.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de societate ca neargumentata si nesustinuta cu documente pentru TVA, precum si pentru dobanzile si penalitatile aferente TVA.

Referitor la argumentul privind nefinalizarea cercetării penale, acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum rezulta din raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 05.04.2005, din procesul verbal incheiat la data de 29.03.2005 si din adresa Directiei finantelor publice din data de 03.06.2005, constatările prezentate la capitolul III din procesul verbal care a fost transmis organelor de cercetare penala si care au fost preluate si in raportul de inspectie fiscala, referitoare la relatiile comerciale derulate de contestatoare cu alte societati comerciale, nu au influentat profitul impozabil si TVA din perioada 2000 – 2001.

4. In ceea ce priveste amenda contraventionala, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui caput de cerere in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In fapt, prin contestatia inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de 20.05.2005, societatea contesta amenda

contraventionala stabilita de organele de inspectie fiscala pentru neintocmirea evidentei contabile, pentru faptul ca societatea a efectuat plati fragmentate in numerar pentru facturi a caror valoare depaseste 50.000.000 lei, a efectuat plati catre acelasi furnizor in valoare de 100.000.000 lei depasind plafonul de casa, pentru faptul ca societatea nu a efectuat inventarierea patrimoniului si nu a declarat la organul fiscal teritorial un numar de sapte conturi bancare.

In drept, art.178 din Ordonanta Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, reglementeaza competenta solutionarii contestatiilor, iar art.193 din acelasi act normativ, cuprins in Titlul "Sanctiuni" stipuleaza faptul ca **"Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contraventiilor"**.

Avand in vedere aceste prevederi legale, contestatia indreptata impotriva amenzilor contraventionale intra sub incidenta Ordonantei Guvernului nr. 2/2001, act normativ care constituie dreptul comun in materie de contraventii.

Pe cale de consecinta, se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu are competenta materiala de a se investi in analiza pe fond a contestatiei formulata impotriva amenzilor contraventionale, intrucat aceasta apartine instantei judecatoresti, potrivit dispozitiilor art.32 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor care precizeaza:

"(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscriptie a fost săvârșită contravenția."

Dosarul cauzei privind acest capat de cerere urmeaza sa fie inaintat de organele de inspectie fiscala instantei judecatoresti **in raza careia isi are sediul contestatoarea**.

5.In ceea ce priveste argumentul contestatoarei privind faptul ca societatea nu a declarat impozitele si taxele datorate bugetului de stat, **se retine faptul ca societatea nu contesta sumele stabilite prin decizia de impunere din data de 05.04.2005. ca nedecarate**. Societatea contestatoare avea obligatia declararii impozitelor si taxelor conform prevederilor legislative in materie fiscala, aceasta neavand drept consecinta dublarea sumelor o data prin declararea de catre societate si

a doua oara prin inregistrarea deciziei de impunere emisa in baza raportului de inspectie rezultat in urma controlului de fond, asa cum sustine contestatoarea, argument care nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia "solutionarea pe fond trebuie sa ia in considerare faptul ca pe rolul Tribunalului exista Dosarul de faliment din 2003 avand ca obiect falimentul societatii", aceasta nu poate fi retinuta intrucat, asa cum reiese din sentinta din data de 11.02.2004 a Tribunalului, societatea se afla incepand cu aceasta data in procedura de reorganizare judiciara si faliment, pronuntata potrivit art.31 din Ordonanta Guvernului nr.38/2002 pentru modificarea și completarea [Legii nr.64/1995](#) privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, fara a fi deschisa procedura de faliment. Mai mult potrivit prevederilor art.117 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment. Pentru obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii de faliment și neplătite la termen nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere.”

Avand in vedere ca societatea se afla in procedura de reorganizare judiciara, in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina sa dobanzi si penalitati aferente obligatiilor fiscale neachitate la termenele legale.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 4 alin. (6) lit. m si pct. 5 alin. (2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, art.19 si art.12 din Ordonanta Guvernului nr.3/1992, republicata, pct.119 din Hotararea Guvernului nr. 704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, art. 6 alin.(2) din Legea contabilitatii nr. 82/1991, art.19 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, privind impozitul pe profit, republicată, art.24 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.115, art.120 si art.175 alin. (1) lit. c) si lit.d) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societate privind impozit pe profit, dobanzi si penalitati aferente impozitului pe profit.

2.Respingerea ca neargumentata a contestatiei formulata de societate pentru impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

3.In ceea ce priveste amenda contravenționala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, intrucat conform dispozitiilor legale competenta de solutionare apartine instantei judecatoresti, careia organul de inspectie fiscala urmeaza sa-i inainteze dosarul.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.